

Openingsavond met de impact van een heel festival

**Wat: Openingsconcert
Storioni Festival
Waar: Muziekgebouw Eindhoven
Wanneer: vrijdag 19 januari**

Marjolijn Sengers

De naam *White Flags* ligt voor de hand gezien het achterliggende verhaal, maar het werk dat de IJslandse componist Daniel Bjarnason (1979) voor het Storioni Trio schreef, had voor mij ook *Draadjes* mogen heten. Het web van ragfijne, nauw verweven en vederlichte lijntjes beleefde gisteravond de première tijdens het openingsconcert van de elfde editie van het Storioni Festival.

Een kwartier lang luisteren naar de associaties van Bjarnason bij de door extreme temperatuurschommelingen en UV-straling verkleurde vlaggen die de Amerikaanse astronauten op de maan plantten; voor de een om gek van

te worden, voor de ander een feest van rust en ruimte. Ik ben van de laatste categorie. Het is muziek die niets vraagt en tegelijkertijd heel veel. Die vraagt om los te komen van wat we algemeen onder muziek verstaan en ons te laten meeveren naar onbekende gebieden op de intuïtieve verbeelding van Bjarnason.

Deze eerste avond had de impact van een compleet festival. Het intense samenspel in het van noot tot noot spannende, briljant geconstrueerde *Kwintet* van Sjustakovitsj, de virtuoze klanken van Kodály's *Duo*, de hoogromantische *Nocturne* van Enescu en de sprankelende *Cello Sonate* van Debussy deden de volle zaal ademloos luisteren. De kracht van de muziek daagde de musici uit het beste van zichzelf te geven. In het verlengde daarvan prikkelden de musici elkaar op verrassende wijze, met als hoogtepunt Vossen versus Nicolas Altstaedt in Kodály. Het spel van de Franse cellist Altstaedt was van grote klasse.